

ger om at øge privatiseringen. Vi ved også, hvordan Københavns Kommune fik et direkte pålæg om at øge udliciteringen i forbindelse med en aftale om økonomien.

Jeg kunne derfor godt tænke mig at få at vide, om der vil komme udspil fra Finansministeriet om, at man vil pålægge kommunerne at gøre det ene eller det andet som led i en aftale om det næste års økonomi. Og hvis det er tilfældet, så vil vi selvfølgelig gerne høre lidt om, hvad det er, der er på vej, for ud over økonomien har det jo også stor betydning for udviklingen i kommunerne.

Jeg synes, at debatten desværre har vist, at Socialdemokratiet og regeringen har en dårlig vilje til at hjælpe kommunerne med at få løst de reelle problemer, der er med at få nedbragt ventelisterne. Og jeg synes sådan set, at man skulle være mere modige i retning af at bruge dagpengene aktivt ved at give tilsagn om, at kommunerne kunne få de dagpenge, der spares, når der sættes folk i arbejde.

Jeg har forstået, at arbejdsministeren forleden i Aktuelt udtrykte forståelse for, at der var brug for, at kommunerne fik flere ansatte. Jeg forstod det sådan, at det var hendes mening, at det skulle laves som kunstige stillinger, som jobtræningsstillinger, uden ret til at blive på arbejdsmarkedet. Det er vi ikke enige i, men vi forstår og anerkender, at arbejdsministeren dog har set, at der er stigende behov i kommunerne, og at hun også i den forbindelse tænker på, at dagpengene kunne bruges mere fornuftigt end ved, at man bare betaler folk for ikke at lave noget.

Vi synes, at regeringen f.eks. skulle genoverveje det forslag, vi lagde frem under finanslovdebatten, hvor vi foreslog, at man laver en jobbank med 60.000 stillinger, hvorfra kommuner og amter kan søge om en kvote til at løse bestemte formål, f.eks. nedbringelse af ventetider til sygehuse, børnepasning, ekstra hjælp på ældreområdet, miljøområdet, vedligeholdelsesarbejder – og altså også ekstra ansættelser, hvor arbejdstempoet er for højt.

Tanken er altså, at forudsætningen for at få andel i denne jobkvote er, at der skal være tale om stillinger på normale løn- og arbejdsvilkår samt være en kontrol med, som der har været ved tidligere lignende ordninger, at der er en garanti for merbeskæftigelse, det vil sige, at man ikke bare bytter én slags stillinger ud med en anden. Man skulle f.eks. også kunne aftale, at der i forbindelse med, at man får andel i jobkvoten til de her formål, så bliver mulighed for at

sige, at kommunen også som en andel af kvoten skal ansætte f.eks. særlig svage grupper på arbejdsmarkedet. Derved ville vi også få de mennesker ind på arbejdsmarkedet, som har brug for en hjælp til dette, hvilket vi alle sammen er enige om.

Vi har regnet ud, at der ved at lave sådan en kvote på 60.000 stillinger vil ske en besparelse på statsbudgettet, dels på dagpengene og dels på den aktive arbejdsmarkedspolitik, på godt 10,4 mia. kr. De penge kunne udloddes til kommunerne, og så skulle de selv sørge for at lægge resten i kassen, hvis der var brug for mere, således at nettoudgiften for statskassen vil være neutral, mens vi til gengæld fik 60.000 i gang ude i kommuner og amter til at løse de helt indlysende behov, der er.

Jeg vil så bare slutte af med at sige, at selv om vi gerne havde set, at der var kommet endnu flere ting med i SF's dagsorden om, hvad der skal tages hensyn til i forhandlingerne, så skal jeg meddele, at vi kan støtte SF's dagsorden.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne begynde med at tage stilling til de to dagsordener, som vi ikke kan stemme for. Jeg har svært ved overhovedet at tillægge alt den der stillen-dagsordener så forfærdelig stor betydning, fordi de skal holdes i ret almindelige vendinger, og hvor resultatet er, at når man senere skal bruge dem, så udlægger den ene part det på én måde og den anden på en anden måde, og så har de jo i virkeligheden ikke den store betydning.

I hvert fald må ingen bilde sig ind, at vi ændrer en tøddel i kommunernes forhold ved at vedtage en eller anden dagsorden. Og hvis vi så oven i købet gør regeringens forhandlinger sværere, så har vi kun gjort skade med sådan noget.

Vi stemmer altså ikke for nogen af de to dagsordener.

Må jeg så sige, at Centrum-Demokraterne i dag er i den samme situation, som vi var i, da vi sad i firkloverregeringen i 80'erne. Det var dengang ikke under tvang fra andre partier, men fordi den økonomiske nødvendighed, så vidt vi kunne se den, ganske simpelt krævede, at vi måtte gøre ganske drastiske indgreb.

Jeg husker, at jeg privat havde en lang sludder med Henning Christophersen i sin tid, og vi var enige om, at det jo netop var kommunerne, der brugte de mange penge. Misforstå ikke udtrykket. Det skal de altså også, men det er